

The Holy See

PORUKA PAPE BENEDIKTA XVI. ZA SVJETSKI DAN BOLESNIKA 2009.

Svjetski dan bolesnika – Gospa Lurdska, 2. veljače 2009.

Pomozimo bolesnoj i napaćenoj djeci

Draga braćo i sestre!

Na Svjetski dan bolesnika, koji se slavi 11. veljače, na liturgijski spomen Blaene Djevice Marije Lurdske, dijecezanske će se zajednice okupiti sa svojim biskupima na molitvi da bi razmišljale i odlučile koje inicijative poduzeti kako bi se kod ljudi probudila svijest o stvarnosti trpljenja. Pavlova godina koju slavimo prua povlaštenu prigodu da se zajedno s apostolom Pavlom zadržimo u razmišljanju nad činjenicom da, "kao što su obilate patnje Kristove u nama, tako je po Kristu obilata i utjeha naša" (2 Kor 1,5). Duhovna povezanost s Lurdom doziva k tomu u svijest majčinsku brigu Isusove majke za braću svojega Sina "koja još putuju te se nalaze u pogiblima i tjeskobama, dok ne budu dovedena u sretnu domovinu" (Lumen gentium, 62).

Ove godine svoju pozornost posvećujemo osobito djeci, tim najslabijim i najranjivijim stvorenjima, i onoj od njih koja su bolesna i trpe. Ima malih ljudskih bića koja nose na tijelu posljedice bolesti zbog koje su ostala nepokretna, a ima i onih koja se bore s bolestima koje su još uvijek neizlječive usprkos napretku medicine i pomoći vrijednih i sposobnih znanstvenika i medicinskih stručnjaka. Ima djece na čijem su tijelu i duši rane ostavili sukobi i ratovi, kao i nevinih rtava mrnje bezumnih odraslih osoba. Ima djece "s ulice", koja su lišena topline obitelji i prepuštena samima sebi, kao i malenih koje su obeščastili odurni ljudi koji vrše nasilje nad njihovom nevinošću, nanoseći im duševne rane kojima će biti obiljeeni ostatak ivota. Ne moemo zatim zaboraviti nebrojenu djecu koja umiru zbog eđi, gladi, oskudne zdravstvene pomoći, kao i malene koji su sa svojim roditeljima protjerani ili izbjegli iz vlastite zemlje u potrazi za boljim uvjetima ivota. Iz grudi sve te djece

proloma se tihi krik boli na koji se kao ljudi i vjernici ne smijemo oglušiti.

Kršćanska zajednica, koja ne moe ostati ravnodušna na tako dramatične situacije, osjeća hitnu dunost intervenirati. Crkva je, naime, kao što sam pisao u enciklici *Deus caritas est*, "Boja obitelj u svijetu. U toj obitelji nikomu ne smije nedostajati ono što je nuno za ivot" (25, b). elja mi je, zato, da i Svjetski dan bolesnika prui mogućnost upnim i dijecezanskim zajednicama da postanu sve više svjesne da su "Boja obitelj", te ih potakne da po njima u selima, četvrtima i gradovima bude primjetljiva ljubav Gospodina, koji trai da "u Crkvi, kao obitelji, niti jedan njezin član ne smije trpjeti oskudicu" (isto). Svjedočenje ljubavi sastavni je dio samoga ivota svake kršćanske zajednice. Crkva je od samog početka pretakala u konkretne geste evanđeoska načela, kao što to čitamo u Djelima apostolskim. Danas se, zbog promijenjenih okolnosti u kojima se zdravstvena pomoć prua, osjeća potreba za tješnjom suradnjom među medicinskim stručnjacima koji rade u različitim zdravstvenim ustanovama i crkvenim zajednicama prisutnim na određenom teritoriju. U toj se perspektivi potvrđuje puna vrijednost institucije povezane sa Svetom Stolicom kao što je to pedijatrijska bolnica Bambino Gesu, koja ove godine slavi 140 godina postojanja.

Ali i više od toga. Budući da bolesno dijete pripada nekoj obitelji koja, često s velikim mukama i poteškoćama, dijeli njihovu patnju, kršćanske zajednice moraju preuzeti na sebe obavezu pomoći obiteljima pogođenim bolešću sina ili kćeri. Po primjeru "dobrog Samarijanca" potrebno se prignuti nad osobe koje su tako teško kušane i pruiti im potporu u obliku konkretne solidarnosti. Na taj se način prihvaćanje i dioništvu u patnji pretvara u korisnu potporu obiteljima bolesne djece, stvarajući u njima ozračje vedrine i nade i dajući im da osjete uza se veliku obitelj braće i sestara u Kristu. Isusovo suosjećanje zbog plača udovice iz Naina (usp. Lk 7,12-17) i zbog usrdne Jairove molitve (usp. Lk 8,41-56) samo su neki od korisnih primjera koji pomau naučiti kako dijeliti trenutke tjelesne i duhovne boli tolikih kušanih obitelji. Sve to pretpostavlja nesebičnu i velikodušnu ljubav, koja je odraz i znak milosrdne ljubavi Boga, koji nikada ne napušta svoju djecu u kušnji, već ih uvijek obdaruje čudesnim bogatstvima srca i uma da bi se mogli na primjeren način uhvatiti u koštac sa ivotnim nevoljama.

Svakodnevno posvećivanje i neprestana zauzetost u slubi bolesne djece predstavljaju rječito svjedočanstvo ljubavi prema ljudskom ivotu, na poseban način prema ivotu onoga koji je slab te u svemu i zbog svega ovisan o drugima. Potrebno je, naime, snano potvrditi apsolutno i najviše dostojanstvo svakog ljudskog ivota. Vremena se mijenjaju ali nauk koji Crkva neprestano naviješta ostaje uvijek isti: ljudski je ivot lijep i treba ga ivjeti u punini i onda kada je slab i obavijen misterijem trpljenja. Svoj pogled trebamo upraviti na Isusa raspetog: umirući na kriju htio je biti dionikom boli čitava čovječanstva. U njegovu trpljenju iz ljubavi vidimo najviše sudioništvo u mukama malenih bolesnika i njihovih roditelja. Moj časni prethodnik Ivan Pavao II., koji je, osobito pred kraj svojega ivota, pokazao svijetli primjer strpljivog prihvaćanja trpljenja, napisao je: "Na kriju je raspet 'Otkupitelj čovjeka', Čovjek boli, koji je na sebe preuzeo tjelesne i duševne boli ljudi svih vremena, kako bi u ljubavi mogli pronaći spasenjski smisao svoje boli i odgovore na sva svoja pitanja" (*Salvifici doloris*, 31).

elim ovdje izraziti moje divljenje i ohrabrenje međunarodnim i nacionalnim organizacijama koje se brinu za bolesnu djecu, osobito u siromašnim zemljama, i s velikodušnošću i samoprijegorom pruaju svoj doprinos kako bi im s ljubavlju osigurali prikladnu skrb. Upućujem istodobno snani apel vođama naroda da se podupru zakoni i uredbe u korist bolesne djece i njihovih obitelji. Crkva je uvijek, a još više kada je u pitanju ivot djece, spremna otvoreno surađivati u nastojanju da se čitava ljudska civilizacija pretvori u "civilizaciju ljubavi" (usp. Salvifici doloris, 30).

Na kraju, elim izraziti svoju duhovnu blizinu svima vama, draga braćo i sestre, koji bolujete od neke bolesti. Upućujem srdačan pozdrav svima onima koji vam pomau: biskupima, svećenicima, posvećenim osobama, zdravstvenim djelatnicima, volonterima i svima onima koji se s ljubavlju posvećuju liječenju i ublaavanju patnji onih koji se bore s nekom bolešću. Poseban pozdrav upućen je vama, draga djeco, koja ste bolesni ili trpite: Papa vas i vaše roditelje i članove obitelji grli očinskom ljubavlju i jamči vam poseban spomen u molitvi, pozivajući vas da se pouzdajete u majčinsku pomoć Bezgrešne Djevice Marije, koju smo prošlog Boića ponovno promatrali kako s radošću na svoje grudi privija Bojeg Sina koji je postao djetetom. Zazivajući na vas i na sve bolesnike majčinsku zaštitu Svete Djevice, Zdravlje bolesnih, svima od srca udjeljujem posebni apostolski blagoslov.

Iz Vatikana, 2. veljače 2009.

Papa Benedikt XVI.